

Tisztelt, Kedves Sporttársak!

Az alábbi kezdeményezéssel élnék sokat változó sportunkkal kapcsolatban:

- Gondolom, nem mondok újdonságot, ha arról beszélek, hogy mennyire más játékkörülmények vannak csapatainknál. A hazai pálya előnye gyakran olyan sokat jelent, hogy akár a két pont sorsát is könnyedén eldöntheti két azonos kvalitású csapat esetében. Mivel nem vagyunk profik, kimondottan asztaliteniszre megfelelő teremmel ezért szinte senki nem rendelkezik (megfelelő fény, hőmérséklet!! padlóburkolat minősége, játéktér mérete, nap vakító hatása) stb. Ehhez jönnek még pluszba a különböző asztalok, meg a terem összhatása amibe beletartozik az asztal, a játéktér, a hőmérséklet és egyéb körülmények.
- A fentiek miatt gyakran nem tudunk ideális körülmények között játszani, melyen valójában nem tudunk változtatni.
- Egy dolgot kihagytam, ez pedig a labda. Na ez miatt van az egész iromány.....
- A Dabasi ASE taktikusan ☺ kis DHS labdával játszik, mivel ez szerintünk játszható, kevés a tojás, jól bírja, nem is olyan drága és súlyában közelít az újabb csodákhoz.
- A labda témával kapcsolatban gondolom már mindenkinek megvan a véleménye, mivel ebben a szezonban aztán van minden.
- Idegenben játszottunk az egyik fordulón, annyi élettörténet mint még soha (a drága plastik labdát elküldve egy ütással az örök vadászmezőkre). Előtte egy évvel ugyanitt legalább volt játékom, persze akkor még az ellenfél csapata is kislabdával játszott.
- Van kislabda, meg nagylabda, meg varratos, meg varrat nélküli, meg nehéz, meg tojás. Ez a változás (mármint a labda) nem tesz jót a játéknak. Egy olyan változót hoz a játékba, ami annyit számít majdnem, mint a játékkörülmények összessége (ez az én véleményem, mellyel lehet persze vitatkozni).
- Biztosan vannak játékosok akik annyira profik, hogy a különböző falsú, tömegű, tulajdonságú labdát a beütés alatt meg tudják szokni, de gyanítom ez többségünknek nem megy még egy-két meccs után sem. Az meg nem normális, hogy labdát gyűjtünk mindenkitől és a saját termünkben edzünk vele, a végeredmény úgysem lesz ugyanaz, mint idegenben.
- Egy vendég játékos, talán nem haragszik meg ha nevén nevezem (Orbán Zsolti) inspirált végül is arra, hogy írjak mindenkinek a témával kapcsolatban, a saját és sporttársaim negatív tapasztalatai után. Tévesen volt feltüntetve a honlapon a dabasi NB3-nál a labda (40+ Xushaofa). Zsolti elmondása szerint egy hetet edzett ezzel a labdával, hogy felkészüljön Kriston Zsolt elleni meccsre, majd sajnálattal konstataálta a meccsen, hogy kis DHS-el játszunk. Egyben megjegyezte, hogy ráadásul szeret is DHS-el játszani. Persze sportszerűen hozzátette, hogy tudja nem a labdán múlt a veresége, ami egy igazán izgalmas 3:2-es Kriston győzelemmel zárult.
- Egyébként vannak játszható „nagy” labdák és persze valószínű amúgy is kikopik a sima 40-es egy-két éven belül. Sőt igazából ha sokat játszol valamivel, még ha nem is az igazi, hozzá lehet szokni.
- Mi lenne, ha elébe mennénk a labda változó kiiktatásának?
- **Javaslatom, az lenne, hogy nevezzen meg minden csapat 3 labdát (és egyben sorrendet is kérnénk), ami szerinte elfogadható teljesítményt nyújt! Ez a teljesítmény kérdés persze elég tág fogalom, de biztosan fontos tényező az ár, tartósság, egyenletes minőség. Meg kellene adni, hogy a csapatok egy szezonra mennyi labdát kérnek!**
- **Ha megvan a 3 labda mindenhol, egy egyszerű összesítéssel lehetne 3 győztest avatni. Lenne egy összesített labdamennyiség, ami azért már elég szép szám lenne, ha adott esetben a teljes Közép-magyarországi régió benne lenne., A 3 labda forgalmazójával pedig le lehetne ülni alkudozni egy „árlejtéses közbeszerzésre”, hogy mennyiért is adná az amúgy nem olcsó „játékszert”.**
- **Persze ez nem lenne kötelező, ha valaki ragaszkodna a saját labdához, játszhatna azzal is.**
- **Következő szezonig ez szerintem megfelelő támogatottság esetén lezongorázható’ lenne.**

Mit szóltok?

üdvözlettel:

Talapka Gábor – Dabas ASE